

Мецана погледна въ-
ята си и изрѣмжа:

— Нѣкой е лежалъ на
леглото ми!

А Мецанка извика:

— Нѣкой лежи на лег-
лото ми!

Златокждра се събуди
отъ страшния ревъ на меч-
китѣ. Тя тъй се уплаши,
че скокна отъ прозореца.

За щастие, тя се не уби.

Мецанка я видѣ, че тя
тича къмъ дома си. Злат-
ната ѝ коса се развѣваше
отъ вѣтъра, като златни
крилца.

Отъ английски прѣвела

Мара Г. Бенева

Историята на една водна капка

Далеко, въ Атлантическия океанъ, въ яркитѣ лъчи на
слънцето, играеха хиляди водни капки.

Една отъ тѣхъ бѣше най-игрива. Тя се мъчеше да над-
скача сестригѣ си: скачаше на гърба на делфина, летѣше на
гърба на хвърчащитѣ риби. Но и това я не задоволяваше. Тя
искаше да се вдигне въ облацитѣ и оттамъ да погледа небето
и земята.

Тя почна да моли слънцето да я вземе горѣ. На ясното
слънце се хареса смѣлостта на малката капчица и то прати
при нея своитѣ лъчи. Лжчитѣ дойдоха до повърхността на
морето, нагрѣха капчицата, прѣвърнаха я на парно мѣхурче и
тя полетѣ съ тѣхъ въ въздуха. Но за да не ѝ е скучно, лж-
читѣ вдигнаха нагорѣ още много нейни сестрици.